

Sára a magnetická rezonance

Juliann Domanová

Podle skutečné události

„Když Pán na zemi žil, slíbil, že pošle nám Ducha, jenž by nás utěšil a průvodcem se stal.“ (Children's Songbook, 105.)

Vypadá to, že Sára bude muset jít se zády na „magnetickou rezonanci“, řekl doktor Frank. Usmál se na ni. „Objednám vás na zítra. Za chvíli se vrátím.“

Sáru bolela záda už nějakou dobu. Když se ten den ráno probudila, bolela ji tak moc, že měla potíže se narovnat a stěží mohla chodit. Sára s maminkou přišly za doktorem Frankem, aby zjistily, co Sáře je.

„Další magnetická rezonance?“ zeptala se Sára a podívala se na maminku. Na magnetické rezonanci

už jednou byla. Vzpomínala si, jak byla uvnitř toho válce, který pořizoval snímky vnitřku jejího těla, vyděšená.

„Mrzí mě to, Sáro,“ odpověděla maminka. „Ale ty snímky pomohou doktoru Frankovi zjistit, co máš se zády. Vím, že to zvládneš. A já tam budu s tebou.“ Maminka stiskla Sáře ruku.

„Ale dovnitř se mnou nemůžeš,“ namítla Sára. Sklopila hlavu a po tváři se jí skoulela slza. Maminka s ní bude moci být v místnosti, ale jakmile Sára zajede do tubusu onoho přístroje, bude sama.

Maminka objala Sáru kolem ramen. „To je pravda, ale víš, kdo tam s tebou *může* být a utěšit tě?“

Sára si vzpomněla, že slyšela, že se Duchu Svatému říká *Utěšitel*. Možná by jí Duch Svatý mohl pomoci, aby se tak nebála.

„Duch Svatý?“ zeptala se Sára.

Maminka přikývla. „Správně. Můžeš se modlit, aby ti Duch Svatý pomohl. Tatínek a já se za tebe budeme také modlit.“

Sára díky tomu dostala skvělý nápad. „Mohu tatínka požádat o požehnání?“

Maminka se usmála. „Samozřejmě. Jsem si jistá, že ti ho rád dá.“

Večer vložil Sáře tatínek ruce na hlavu a dal jí kněžské požehnání. Když Sáře žehnal, že ji Duch Svatý utěší, prostoupilo jí celým tělem příjemné teplo. Ten pocit jí zůstal až do rána.

Příští den si Sára lehla na lehátko, které zajíždí do onoho velkého válce přístroje magnetické rezonance. V hlavě si opakovala slova, která tatínek vyslovil, když jí dával požehnání: *Bude tam Duch Svatý, aby tě utěšil*. Sára pevně stiskla mamčinu ruku. Zdravotní sestra pak Sáru zasunula do válce.

Zatímco přístroj pořizoval snímky Sářiných zad, vydával divné zvuky. Musela ležet naprosto nehybně, aby snímky nebyly rozmazané. Na chvíli ji zachvátila úzkost, ale pak znovu začala mít onen hřejivý pocit.

Analise F., 6 let,
Utah, USA

Když mi bylo pět let, musela jsem jít na operaci, aby mi odstranili krční a nosní mandle. Byla jsem opravdu nervózní a bála jsem se. Tatínek mi dal požehnání. Po požehnání jsem už nervózní nebyla a byli jsme oba šťastní, protože jsme pocítovali Ducha Svatého.

Připomínal mamčinu objetí. Nebo měkkou a teplou přikrývkou. Věděla, že všechno bude v pořádku. Než si to stihla uvědomit, bylo po vyšetření.

V ordinaci ukázal doktor Frank Sáře a její mamince snímky Sářiných zad. „Vedla sis moc dobře, když jsi ležela bez pohnutí,“ řekl doktor Frank Sáře, když k ní přiklekl. „Na těchto snímcích tvých zad je vidět, že bude potřeba, abys šla na operaci, která ti pomůže lépe chodit.“

Sára naprázdno polkla.

„Chtěli bychom, aby ta operace proběhla brzy,“ řekl doktor Frank a vzhlédl k Sářině mamince. Pak se obrátil zpátky k Sáře. „Možná to potrvá několik týdnů, než se budeš znovu cítit jako dřív, ale po dnešku vím, že si povedeš skvěle.“

Sára se zamyslela nad vším tím, co bude dělat, až jí doktor Frank napraví záda. *Budu moct běhat, plavat a skákat do velké hromady listí*. To všechno jí chybělo. Ale z operace měla ještě větší strach než z magnetické rezonance! Pak si vzpomněla na své modlitby a zvláštní požehnání. Nebeský Otec jí seslal Utěšitele. A pomůže jí znovu.

Podívala se na doktora Franka. „Budu pak moct skákat do velké hromady listí?“ zeptala se.

Usmál se na ni. „Ano, pak budeš moct skákat do velké hromady listí.“ ■

Autorka žije v Coloradu v USA.

ILUSTRACE DAVID HABBEN